

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4018

гр. София, 03.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 03.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **11313** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на 07.10.19г. по Искова молба вх.№ 27810/16.09.19г. на Б. С. Г. /под № 62 в ИМ/, обективизираща иск, предявен срещу Националната Агенция по Приходите /НАП/за обезщетение за нанесени неимуществени вреди на ищеца, в размер на по 1000 лв, предявен на осн. чл. 203 АПК вр. чл. 82 ал.1 от Общия регламент за защита на личните данни /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.16г / GDPR/, вр. чл. 39 ал.2 от ЗЗЛД вр. чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ.

Във връзка с определение от 28.04.2020г. с дадени указания от страна на съда до жалбоподателя и предоставена възможност на същия да ангажира доказателства, вкл. чрез искане за назначаване на съдебно-компютърна експертиза, с оглед уточнение на иска, и в частност на това – кои конкретни технически, фактически, правни действия на кои длъжностни лица при ответника са извършени, респ. не са извършени, така, че последното е довело до изтичането на данни, е постъпила молба от адв. Ю. от 22.05.2020г., със следните твърдения:

От определението не се разбираше кои обстоятелства съдът приема, че следва да бъдат установени чрез експертиза, съответно дали съдът ги приема за непълнота на исковата молба, въпреки че липсват указания за уточнението ѝ.

Това указание било и в противоречие с принципа на диспозитивното начало за преценка на доказателствата, с които ищецът счита, че следва да докаже претенцията си.

Не е разпределена доказателствената тежест от страна на съда, като от съображенията, изложени в тази насока, може да се направи извод, че адв. Ю. счита, че задължението за установяване на конкретно действие / при твърдение за бездействие на ответника/ е в тежест на НАП, но последното можело да се коментира след разпределяне на доказателствената тежест.

Въпреки всичко това, ищецът бил направил такова уточнение с молба от 24.10.2019г.

– т.1 .

Като се запозна с така депозираната молба, съдът намира следното:

На първо място, доказателствената тежест по делото, доколкото се касае за исково производството / чл.1, ал.2 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203 и следващи от АПК/ , е разпределена с определението за насрочване на делото от 15.11.2019г. – „Страните могат да сочат доказателства, като ищецът носи доказателствена тежест да установи фактите, включени във фактически състав на нормата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно – незаконосъобразно действие/бездействие от страна на административния орган или служител при същия, вреда в правната му сфера, причинно-следствена връзка между тях.“

Именно във връзка със събиране по делото относими данни /документи по поддръжката на системата на НАП/ , делото е отложено за разглеждане за следващо заседание – протокол от 13.02.2020г.

Именно след събирането им по делото е постановено определението от 28.04.2020г. с указанията до жалбоподателя, тъй като на база приобщените данни, същият разполага с възможността да прецизира иска си , като посочи кое конкретно действие на кое конкретно длъжностно лице, поради неизвършването му, въпреки задължение за това, представлява незаконосъобразното бездействие, претендирано от него.

Съдът приема тезата за диспозитивно начало в исковия процес, като даже счита, че с указанията си подпомага неравноправно жалбоподателя, като му указва нарочно какъв е предметният обхват на доказването за нуждите на установяване на тезата му.

Иначе казано, бездействието представлява деяние, като в случай на незаконосъобразност на същото, законът го скрепя с определени последици, като наказателна, административна, дисциплинарна и други видове отговорности, както и регрес при установени вреди.

Т.е., то не представлява абстрактен отрицателен факт, поради което доказването на обратното да се налага от насрещната страна. Фактическият състав по доказването му включва установяване на конкретно фактическо или правно длъжимо действие, което не е извършено при възникване на предпоставките за извършването му. За да може да се докаже такова, то следва да бъде конкретно определено.

За пълнота, съдът отбелязва, че в исковите производства уточнението на предмета на иска, не представлява предпоставка за допустимост. Напротив, коректността на искането определя предмета на доказване, а оттам – и основателността на иска. В този смисъл, посоченото, че в т.1 от молбата от 24.10.2019г. е направено уточнение, е невярно. На първо място, НАП е ответник по силата на специалната норма на чл. 205 от АПК, но не е задължено лице, което може и следва да извърши конкретно действие, чието изпълнение представлява претендираното бездействие.

На следващо място, описанието в молбата „НАП не е приложила достатъчна грижа и не е приложила ефективни мерки“ не представлява описание на претендираното бездействие, а е квалификация на резултата, настъпил от същото. Посочените за нарушени разпоредби на ЗЗЛД и Регламента не санират това, тъй като същите касаят резултата от опазването на личните данни, а не и поведението, длъжимо за това опазване.

За пълна яснота на молителя, съдът указва, че така наречените „ефективни мерки“ следва да бъдат описани чрез посочване на конкретни задължения от страна на служители при администрацията на НАП, които да не са изпълнени, като именно наличието на такива задължения и респ. тяхното изпълнение, или некачествено

изпълнение, ще е предмет на доказване за първата предпоставка от фактическия състав на чл.1 от ЗОДОВ.

Дадените указания са с цел подпомагане на страната в изпълнение на служебното начало в административния процес, и целят пълно изясняване на релевантните факти по спора. Същите не са задължителни, но биха се отразили на установяването на факти, относими за основателността на иска.

По тези съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДОСТАВЯ нов седмодневен срок на жалбоподателя да изпълни указанията от определение от 28.04.2020г., постановено по делото.

Определението не подлежи на оспорване.

Преписи да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: